

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 7. Enniani versus ex Euripide expressi notata Nonij inconstantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

Fragmentum Varronis è Marcipore, quo tempestas eleganter describitur. CAP. VI.

ATTEXAM etiam huic loco elegantem quan-dam descriptionem tempestatis, quæ versibus iambicis inclusa, apud eundem Grammaticum, è Varronis Marcipore legitur; sed diuisa, neque tamen quenquam puto infinitiaturum, eam à me rectè & verè coniunctam esse. est autem hæc:

Nubes æquali frigido velo leues
Cali cauernas aureas subduxerant,
Aquam vomentes inferam mortalibus.
Ventiq; frigido se ab axe eruperant
Phænetici, septem trionum filij,
Secum ferentes tegulas, ramos, syrus,

mutauit pauca quædam: tutò, ni fallor, sed tamen indicabuntur. *Aurea*, in vulgatis libris legitur, non, *aureas*: & *frigidos*, vbi scripsi, *frigido se*: &, *erumpebant*, non, *eruperant*. sed hoc posterius verum esse demonstrat carminis lex, & præterea orationis ipsius *axe* dia, propter illud, subduxerant.

Enniani versus ex Euripide expressi. notata Nonij
inconstancia. CAP. VII.

CERNERE, ait Nonius, amittere. Varro γέγοντο διδοσάτε. Non vides, apud Ennium esse scriptum, ter sub armis malum vitam cernere, Quām semel modò parere? Sed falsam esse & inceptam illam eius verbi declarationem, ipsomet, qui eam attulit, teste peruin-cam. cùm enim paulo post docuisse, cernere, non nunquam esse idem, quod dimicare, aut contendere: ei rei probandæ hoc exemplum subiicit. Ennius Me-dea exule;

Nam

Ant Muret
var Lectione

Nam ter sub armis malum vitam cernere.

Hoc autem Euripides, ex quo illam fabulam vertens
Ennius, dixerat, πορφύρα σηνα. cùm enim Meda
multa questa esset de infelicitate mulierum: addit,
rare eos, qui putant, melius agi cum mulieribus, quam
cùm viris; propterea quod illæ domi vitam sine pen-
calo exigant: cùm viris sèpe sit de vita in bello dimi-
candum, se enim, si optio detur, malle ter vitam sub
armis, vt locutus est Latinus poëta, cernere, quād se-
mel parere. Euripidi versus subiciam:

Λέγεσθ δ' ήμες, ως εκίδνων βίον
Ζώμεν κατ' οίκους, οι δ' μάχεναι θεοί,
Κακοῖς φρονῶντες· ως τείς αὐταργός εκίδνα
Στῆναι θέλομ' αὖ μᾶλλον, οὐ τεκέν απαξ.

Enendat Varronis loci duo.

C A P U T VIII.

ARISTOTELES libro tertio ad Nicomachum
homines intemperantes & asotos, cùm in
voluptatibus versari dixisset quæ communes sunt no-
bis cum mutis animantibus, iis nempe, quæ gustata
percipiuntur, quæque tactu; addit postea, eos gustata
aut nihil omnino, aut perparum vti. cùm enim gu-
gites illi ita vinum in guttur suum quasi in vtreū al-
quem inuergant, nihil curantes, nisi ut quamplu-
num exhaustant, propè vt percolando vino natiellē
videantur, non admodum possunt eius suauitatem
gustando percipere: cùm contrà delicati & elegantes
homines, qui grato illo liquore linguam sibi ac pal-
atum probè titillari volunt, paulatim eum in gurgulio-
nem instillent verius, quād infundant, guttatum pro-
pe ducentes: etiam antequam bibant, oculis poculum
sèpe ac naribus admouentes, nulla vt sit in eo particula
suauita-